

Abraham ofiarowuje swojego syna Izaaka

Kluczowy werset: "I nazwał Abraham imię tego miejsca: Pan zapewni; jak się mówi do dnia dzisiejszego: Na górze Pańskiej będzie zapewnione".

Księga Rodzaju 22:14

***Wybrane fragmenty Pisma Świętego:
Księga Rodzaju 22:1-18***

Nasz kluczowy werset pochodzi z jednego z najpotężniejszych i najczęściej omawianych wydarzeń zapisanych w Biblii. Można sobie wyobrazić emocjonalną traumę, jaką przeżyli Abraham i Izaak - Abraham z powodu Bożego nakazu złożenia Izaaka w ofierze całopalnej, a Izaak z powodu doświadczenia, że jego ojciec zamierza go zabić. Napisano wiele komentarzy na temat tego ważnego momentu w historii Biblii. Jednak ta gorzka historia przyniosła cenny owoc - potwierdzenie obietnicy Abrahama. "Tak mówi Pan: Ponieważ byłeś Mi posłuszny i nie odrzuciłeś nawet swego syna, twego jedynego syna, przysięgam na swoje

26

Świt

imię, że będę ci błogosławił. Rozmnożę twoich potomków ponad liczbę, jak gwiazdy na niebie i piasek na brzegu morza. Twoi potomkowie podbiją miasta swoich wrogów. A przez potomków twoich błogosławione będą wszystkie narody ziemi - wszystko dlatego, że byłeś mi posłuszny". Rodzaju 22:16-18

Zaufanie Abrahama do Boga było najwyższe. Być może podejrzewał, że Bóg nie będzie chciał, aby podążył za tą demonstracją wiary. Sugeruje to jego przesłanie do ludzi, którzy mu towarzyszyli. Widząc miejsce, do którego Bóg poprowadził go, by ofiarował Izaaka: "Zostań tu z osłem", Abraham powiedział sługom. "Ja i chłopiec pójdziemy trochę dalej. Tam oddamy pokłon, a potem zaraz wrócimy". (Rodzaju 22:5). Zauważ, że powiedział "my", w liczbie mnogiej, "wrócimy".

Gdy ojciec i syn wspięli się na miejsce złożenia ofiary, "Izaak przemówił do Abrahama, ojca swego, i rzekł: "Ojcze mój!". A on odpowiedział: "Oto jestem, mój synu". Potem powiedział: "Spójrz, ogień i drewno, ale gdzie jest baranek na ofiarę całopalną?". Abraham odpowiedział: "Mój synu, Bóg sam sobie zapewni baranka na ofiarę całopalną". Poszli więc razem". Rodzaju 22:7,8

Abraham związał Izaaka i już miał go zabić nożem, gdy anioł Pański powstrzymał jego rękę. W pobliżu, uwięziony przez ciernie w zaroślach, znajdował się baran dostarczony przez Bożą opatrność. Ofiarowanie barana w Przybytku Izraela oznaczało przyjęcie przez Pana wcześniej ofiarowanego baranka lub cielca. Sugeruje to, że Bóg uznał ofiarę Izaaka za zakończoną, a baran oznaczał Jego akceptację. Wersety 9-13

Abraham powiedział: "Mój synu, Bóg zapewni sobie baranka". Pan zapewni i w rzeczywistości już zapewnił. "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony (Jana 3:16,17).

Rzeczywiście, Jezus jest Barankiem Bożym, który gładzi grzech świata, otwierając bramę życia dla przywrócenia ludzkiej rodziny. (Jest to uosobienie przesłania Ewangelii, jak zauważył apostoł Paweł w Liście do Galatów. "Pismo, przewidując, że Bóg usprawiedliwi pogan przez wiarę, zwiastowało wcześniej ewangelię Abrahamowi, mówiąc: W tobie będą błogosławione wszystkie narody". Galacjan 3:8